

11. tanulmány

Hamis tanítók

Június 3., szombat délután

A teljes Biblia egy kinyilatkoztatás, minden emberhez intézett kinyilatkoztatás Krisztustól származik, és Ő van a középpontjában. Fia által beszélt hozzánk Isten, és mi a teremtés és a megváltás alapján a Fiúhoz tartozunk. (...) Jézus Krisztus a mennyei kijelentés nagy adminisztrátora. Átala tudjuk, mire kell figyelniünk a föld történelmének utolsó jeleneteiben. Az Atya rábízta ezt a kinyilatkoztatást. (...)

Ez a tanítás kell, hogy képezze figyelmes és imádságos tanulmányozásunk tárgyát, mivel olyan idöket élünk, amikor a Szentlélek vezetésének magukat alá nem vető emberek hamis tanokkal fognak előállni. Ők magas beosztásokban vannak, és nagy terveket akarnak végrehajtani. Arra törekednek, hogy önmagukat magasztalják fel, és a dolgok menetét forradalmasítani akarják. Isten különleges tanítást adott nekünk, hogy megvédjen ezektől a személyektől. – *Adventista Bibliakommentár*, 7. kötet, 953–954. old.

Mindannyiunknak szigorú próbákat kell kiállnunk. Akik az igazság híveiként tüntetik fel magukat, téves tételeiket ránk erőszakolják, amelyek, ha elfogadjuk őket, megrendítik a hitünket az idöszerű igazságban. Egyedül az igazi vallásos hit állja ki az ítéletet, a próbát.

Krisztus megjövendölte, hogy nagyobb veszélyt jelent tanítványaira a csalók munkája, mint az üldözés.

Ezt a figyelmeztetést többször is megismételte. A csalók ellen, akik tudományos problémáikkal lépnek fel, jobban kell védekeznünk, mint bármilyen más veszéllyel szemben! Mert az ilyen megtévesztőknek a bejövetele az egyházba azoknak az álokoskodásoknak, tévedéseknek a belopózását is jelentette, amiket Sátán találékonyasága szöött, hogy

elkődösítse azok lelki felfogóképességét, akiknek még alig volt tapasztalatuk a Szentlélek munkájáról, s akik elégedettek a csupán korlátozott lelki tudásukkal. Arra irányult a tévedések terjesztőinek a törekvése, hogy az Isten igazságába vetett bizalmat aláássák, és lehetetlenné tegyék az igazság és a tévtanok közötti különbségtételt.

Csodálatosan tetszetős, képzeletszötte tudományos problémákat tárnak fel, amivel a gyanútlanok figyelmét lekötik – és ha a hívők nem ügyelnek eléggé, az ellenség a világosság angyalának fényébe öltözve hamis ösvényekre vezeti őket.

Sátán ügyesen játszik az emberekkel. Titokban igyekszik megrontani Isten népének hitét, és mindenkit el akar csüggeszteni. Ma éppen az a célja, mint egykor a mennyben volt, hogy megossa Isten népét. A történelem utolsó szakaszában széthúzást, versengést és vitát szít, és el akarja mozdítani az igazság régi útjelzőit, amelyeknek Isten népe a letéteményese. Igyekszik a dolgokat úgy feltüntetni, mintha az Úr ellentmondana önmagának. – *Evangelizálás*, 359. old.

Június 4., vasárnap – Hamis próféták és tanítók

Szembe kell szállni a hamis prófétákkal. Sokakat megpróbálnak majd becsapni hamis tanításaikkal. Számos bibliaverset magyaráznak tévesen, hogy álnok elméleteik Istentől kijelentett szavaknak tűnjenek. A drága igazságot tévelygéseik alátámasztására használják fel. Ezek a hamis próféták, akik azt állítják, hogy Jézustól kapták a tanítást, az igazság szépségének gyarapítására szánt bibliaszövegeket használják fel maguk igazolására, illetve hamis és veszélyes elméleteik alátámasztására. És egyesek, akik a múltban még az Urat tisztelték, annyira eltávolodnak az igazságtól, hogy már ők is az igazság számos vetületének – beleértve a szentély kérdését is – téves magyarázatát fogadják el. – *11. kézirat*, 1905. november 27.

Mivel nincs üldözés, olyan személyek csatlakoztak hozzánk, akiknek a kereszténységük szilárdnak tűnik, ám azonnal elhagyják a sorainkat, ha felüti a féjt az üldözés. (...)

Amikor Isten törvényét érvénytelennek nyilvánítják, az egyház tűzkeresztségen esik át, és az előre jelzettnél nagyobb számban lesznek, akik a megtévesztő lelkek és démonok tanításaira hallgatnak. Ahelyett, hogy megerősödne a nyomorúságban, nagyon sokan azt igazolják életükkel, hogy nem az élő Szőlőtőhöz tartozó vesszők, és nem teremnek gyümölcsöt: ezért a Gazda lemetszi őket. – 48. kézirat, 1891. március 24.

A kereszténynek meg kell gyökereznie és meg kell alapozódnia az igazságban, hogy szilárdan megállhasson az ellenség kísértéseivel szemben. Szükséges, hogy állandóan megújuljon az ereje, a bibliai igazsághoz pedig szilárdan kell ragaszkodnia. A mesék minden fajtájával próbálkoznak majd, hogy elcsábítsák a hívőt Isten iránti alattvalói hűségétől, de csak tekintsen fel, higgyen az Atyában, álljon szilárdan megalapozva, meggyökerezve az igazságban.

Biztosan kapaszkodj az Úr Jézusba, és soha ne ereszd el! Legyen szilárd a meggyőződésed abban, amit hiszel. Isten Igéjének igazsága vezessen, hogy odaszenteljed a szívedet, elmédet, lelkedet és erődöt akarátának teljesítésére. Ragadd meg, tarts ki a világos Ige mellett: „ezt mondja az Úr”. Legyen egyetlen érvelésed, hogy: „meg van írva”. Így kell harcolnunk a hitért, amely egykor a szenteknek adatott. Ez a hit mit sem veszített szent, elkülönített jellegéből, ha ellenzői bármilyen kifogásolhatónak gondolják is.

Akik saját elgondolásukat követik, és saját útjukon járnak, csak rossz jellemet alakítanak ki magukban. Hiú tantételeket, szövevényes érzélgősséget tárnak fel tetszetősen, megnyerően, hogy megcsalják, ha lehet, még a választottakat is. Vajon a gyülekezeti tagok a Sziklára építenek? A vihar közeleg, az a vihar, ami próbára teszi minden ember hitét. A hívőknek most kell szilárdan meggyökerezniük Krisztusban, mert ellenkező esetben valamilyen tévedés félrevezeti őket. Erősítsd meg a hitedet Isten Igéjével! Ragadd meg erősen az igazság élő bizonyágtételét! Legyen hited Krisztusban mint személyes Üdvözítődben! Ő volt és Ő lesz mindenkor az örökkévaló Kőszikla. Isten Lelkének bizonyágtétele igaz. Ne változtasd meg a hitedet egyetlen más tantételért sem, bármilyen megkapónak látszik is. – *Evangelizálás*, 361. old.

Június 5., hétfő – Szabadság Krisztusban

Azok a hatások érvényesültek kisebb-nagyobb mértékben az elmúlt fél évszázad ébredéseiben, amelyek a jövő nagyobb mozgalmában fognak megmutatkozni: érzelmi túlfűtöttség, az igaz és a hamis keverése. Ezek nagyon alkalmasak az emberek félrevezetésére. De senkinek sem kell eltévednie. Nem nehéz megállapítani Isten Igéjének fényénél a mozgalmak jellegét. Ahol az emberek figyelmen kívül hagyják a Biblia bizonyágtételét, és elfordulnak azoktól a világos, lélekpróbaló igazságoktól, amelyek önmegtágadást és a világ megtágadását igénylik, oda nem küldi áldását az Úr. Ebben biztosak lehetünk. És az a mérték, amit Krisztus maga adott: „Gyümölcsceikről ismeritek meg őket” (Mt 7:16), megmutatja, hogy ezek a mozgalmak nem Isten Lelkétől származnak.

A Mindenható az Ige igazságai által nyilatkoztatta ki önmagát az embernek; és mindazokat, akik elfogadják ezeket az igazságokat, megvédi Sátán csalásaitól. Az igazság semmibe vevése kaput nyit a gonoszságok előtt, amelyek most nagymértékben terjednek a vallásos világban. Sokan szem elől tévesztették az Úr törvényének jellegét és fontosságát. E törvény jellegének, örök érvényűségének és kötelező voltának meg nem értése téves fogalmakat keltett a megtérésről és a megszentelődésről, és a kegyesség normájának leszállításához vezetett az egyházban. Itt keresendő a titka annak, hogy korunk ébredéseiből miért hiányzik a Szentlélek és ereje. – *A nagy küzdelem*, 464–465. old.

Az Isten Igéjében bemutatott Jézus életének tisztasága és szentsége sokkal inkább képes megváltoztatni a jellemet, mint bármilyen erőfeszítés a bűn, valamint az emberi gonoszság következményeinek előtérbe helyezésére vonatkozóan. A keresztre szegezett Megváltó kitartó szemlélése többet ér az értelem és a szív megtisztítása szempontjából, mint a legnagyobb szónokok tudományos magyarázatai.

A bűnös a kereszttel jön rá, hogy jelleme mennyire nem hasonlít Krisztus jellemére. Látja a törvénytelenység szörnyű következményeit; meggyűlöli a bűnt, amit korábban elkövetett, és élő hittel kapaszkodik Jézusba. Isten és a mennyei lények jelenlétének fényében mérte fel szennyes voltát. A kereszthez mérte azt. A szentély nagy mérlegén mérte

meg. Az Üdvözítő feddhetetlensége saját szennyére világított rá. Ekkor elfordul a szennyes bűntől, Jézusra tekint és él.

Felfedezi Jézus Krisztusban azt, aki meghalt, hogy megmentse a bűn szörnyűségétől, és remegő ajakkal, könnyes szemmel jelenti ki: „Ő nem hiába halt meg helyettem!” – *102. levél*, 1894. február 6.

Június 6., kedd – Az eb visszatér a saját okadására

Krisztus idejében – ahogy ma is – sokakat Sátán hatalma, úgy tűnik, egy időre megtört. Ők Isten kegyelme által megszabadultak a lelkeket uralmuk alatt tartó gonosz lényektől. Örültek az Úr szeretetében, ám akár a példázatbeli köves földhöz hasonlító hallgatók, nem laktak abban. Nem rendelték alá magukat naponta Istennek, hogy Jézus élhessen a szívükben, és amikor a gonosz lélek visszatért, és maga mellé vett „más hét lelket, gonoszabbakat ő magánál” (Mt 12:45), mindenestül az ördög hatalma alá kerültek.

Amikor a lélek aláveti magát Krisztusnak, új erő veszi birtokba az új szívet. Olyan változás megy végbe, amit az ember maga sohasem képes véghezvinni. Ez természetfeletti munka, és természetfeletti elemet visz az emberi természetbe. A Megváltónak alárendelt lélek lesz az Ő vára, melyet megtart e lázadó világban. Szándéka, hogy az övéen kívül semmilyen hatalmat ne ismerjenek el. A mennyei közbenjárók által így birtokba vett lélek már bevehetetlen Sátán ostromának. Ám hacsak alá nem vetjük magunkat Jézus irányításának, a gonosz fog uralkodni felettünk.

Elkerülhetetlenül a világ feletti uralomért vívó két nagyhatalom egyike vagy másika irányít bennünket. Nem szükségszerű, hogy szabad akaratból a sötétség országának szolgálatába álljunk, uralma alá kerüljünk. Csak éppen el kell mulasztanunk a szövetségkötést a világosság országával. Ha nem működünk együtt a mennyei közvetítőkkal, akkor Sátán veszi birtokba a szívet, és teszi lakhelyévé. A gonosz elleni egyetlen védekezés az, ha Krisztus lakik hit által a szívben igazságban. Hacsak nincs élő kapcsolatunk Istennel, sohasem állhatunk ellen a szentségtelen hatásoknak: az önszeretetnek, a saját vágyaink kielégítésének, a bűnre való kísértésnek. Számos rossz szokásunkról is lemondhatunk, egy időre elhagyhatjuk Sátán társaságát, de ha nincs élő kapcsolatunk a mennyyel,

ha nem vetjük alá magunkat neki percről percre, vereséget szenvedünk. A Krisztussal fenntartott személyes ismeretség és folyamatos közösség híján az ellenség kényének-kedvének vagyunk kiszolgáltatva, és végül az ő parancsait kell végrehajtanunk. – *Jézus élete*, 324–325. old.

Ha József és Mária imáikban Istennel időznek, felismerik megbízásuk szentségét, és nem veszítik szem elől Jézust. Egyetlen nap hanyagsága miatt elvesztették a Megváltót, és háromnapig aggódó keresésbe telt, mire megtalálták. Így van ez velünk is: üres fecsegéssel, gonosz beszéddel vagy az ima elhanyagolásával egyetlen nap alatt elveszíthetjük a Megváltó jelenlétét, és napokon át szomorúan kereshetjük, mire megtaláljuk Őt, és újra elnyerjük a békét, amit elvesztettünk. (...)

Sokan látogatják az istentiszteleteket, és Isten szava felüdíti, megvigasztalja őket, de mivel vigyázatlanul elhanyagolják az elmélkedést és az imádkozást, elveszítik az áldást, és még elhagyatottabbnak érzik magukat, mint annak előtte. Gyakran úgy érzik, hogy Isten alig törődik velük. Nem ismerik fel, hogy a hiba bennük van. Kapcsolatuk megszakadásakor elzárták maguktól Jézus jelenlétének világosságát is. – *Jézus élete*, 83. old.

Június 7., szerda – Péter és Júdás

Ismerjük az özönvíz előttiék és a síkságon lakók történelmét, akik annyira aljas magatartással rendelkeztek, hogy magukra vonták Isten haragját, és az Úr az egyik legszörnyűbb csapással pusztította el őket, hogy megtisztítsa a földet romlott befolyásuk átkától. Hajlamok és szenvedélyek uralták az értelmüket. Énük volt az istenük, és a magasságos Isten ismerete szinte teljesen kitörlődött megalkuvó szenvedélyeik miatt az eszükből.

Abban állt a bűnük, hogy olyan dolgokat hamisítottak meg, amelyek önmagukban jogosak voltak. Megrontották Isten ajándékait, és önző vágyaik szolgálatába állították azokat. Engedtek az étvágnak és aljas szenvedélyeiknek, és ezáltal teljesen megromlott a gondolkodásuk. Az özönvíz előtti emberek Sátán rabszolgái voltak, mert az ördög vezette és irányította őket. (...)

Szívesen tettek engedményeket – ételben, italban és szórakozásban –, és erőszakossághoz, törvénytelenységhez folyamodtak, ha valaki útjába állt szenvedélyeik és vágyaik kielégítésének.

Noé napjaiban az emberek túlnyomó többsége szembeszállt az igazsággal, és az igazságtalan rendszert szerette. A föld megtelt erőszakoskodással. Háborúk, gonosztettek és gyilkosságok voltak napirenden: pontosan úgy, mint Krisztus második eljövetele előtt. – *Adventista Bibliakommentár*, 1. kötet, 1090. old.

Magukat Jézus követőinek valló emberek fognak-e magas célkitűzést állítani maguk elé, és elérik-e a szentséget? Inkább legyél világi ember, mint rossz minőségű, értéktelen keresztény. Legyél bátor kimenni a világba és másnak lenni, mint ők. Merjetez különbnek lenni, mivel jobban szeretitek Jézust, mint a világot, és mert inkább szeretitek az üldözéssel együtt járó feddhetetlenséget, mint a világi jóléttel járó engedetlenséget. A Jézus Krisztustól való szent és teljes függés engedelmissége segíti a lelket, hogy erős legyen a hitben és az evangélium reménységében.

Jézus mondta: „Nélkülem semmit sem cselekedhettek.” (Jn 15:5) A bűn legyőzésének egyetlen lehetősége, ha egyesülünk a Megváltóval. Krisztusban élve, Krisztushoz ragaszkodva, tőle nyerve segítséget, belőle táplálkozva teremhetjük meg a Krisztushoz hasonló gyümölcsöket. Benne élünk és benne mozgunk; egyek vagyunk vele és az Atyával. Krisztus neve dicsőítetik meg benne hívő gyermekében. Ez a Biblia valása. – *That I May Know Him*, 318. old.

Népünkhöz szólok: ha közel húzódtok Jézushoz, ha rendezett életetekkel és istenfélő beszéddel ékesítitek hitvallásotokat, akkor nem tévedtek tiltott ösvényekre. Csak ha szüntelenül imádkozva virrasztotok, ha mindent úgy tesztek, mintha Isten közvetlen jelenlétében lennétek, akkor menekülhettek meg attól, hogy behódoljatok a kísértésnek, akkor remélhettek, hogy mindvégig tiszták, szeplőtelenek és feddhetetlenek maradtok. Ha bizalmatokban végig szilárdan kitartotok, útjaitokat Istenben alapozzátok meg. Amit a kegyelem elkezdett, majd a dicsőség koronázza meg a mennyek országában. A Lélek gyümölcse: „Szeretet, öröm, békesség, béketűrés, kedvesség, jóság, hűség, szelídség, mértékletesség.

Az ilyenek ellen nincs törvény.” Ha Krisztus él bennünk, megfeszítjük a testet, annak kívánságaival és kedvteléseivel együtt. – *Bizonyságtételek*, 5. kötet, 148. old.

Június 8., csütörtök – További tanulságok az Ószövetségből

A bűn alaptermészete, hogy terjedjen és gyarapodjon. Ádám első bűnétől kezdve nemzedékeken át ragályos betegséggént tör előre. Amikor a világ még gyerekkorát élte, a bűn már félelmetes méreteket öltött. Az Úr törvénye iránti gyűlölet és ennek következtében minden jó iránti gyűlölet vált egyetemessé. Az embert megteremtő Isten nagylelkűen felkínálta gondviselésének javait, mégis teremtményei meggyalázták, kigúnyolták, és ajándékainak várományosai megvetették. (...)

Noé napjaiban olyan méreteket öltött a gonoszság, amit az Úr már nem tűrhetett tovább. (...) De megszánta az embert, és szeretetében menedéket kínált mindazoknak, akik elfogadják Őt. Noéra bírta az üzenetet, amit mindenkinek hirdetni kellett: „Ne maradjon az én Lelkem örökké az emberben.” (...) Isten Lelke tovább küzdött a lázadó emberért, mígnem eljött a kijelölt nap, és Noé családjával együtt bement a bárkába, majd a Mindenható keze bezárta az ajtót. Az aranytrónusról leszállt az irgalom, és többé nem járt közben a bűnös emberért. – *Krisztushoz hasonlóan*, 321. old.

E romlott korban, amikor ellenségünk, az ördög „ordító oroszlánként jár szerte, keresve, kit nyeljen el”, szükségesnek tartom felemelni figyelmeztető szavamat. Virrasszatok és imádkozzatok, hogy kísértésbe ne essetek! Sok ragyogó tehetségű ember Sátán szolgálatába állította képességeit. Milyen figyelmeztetést adhatnék a népnek, ami vallja, hogy kijött a világból, elhagyta a sötétség dolgait, és Isten törvényeinek őrizője, mégsem terem gyümölcsöt a menny dicsőségére? Sokan tisztátalan gondolatokat, szentségtelen elképzeléseket, megszenvedetlen kívánságokat és hitvány ösztönöket dédelgetnek magukban.

Isten gyűlöli az ilyen fa gyümölcsöt. A tiszta és szent angyalok elborzadva tekintenek ezeknek az embereknek a viselkedésére. Az ellenség viszont örül. Ó, bárcsak a férfiak és nők meggondolnák, milyen követ-

kezményekkel jár, ha áthágják az Úr törvényét! Isten nevének meggyalázása és az ember átka ez bármilyen körülmények között. Annak kell tekintenünk, ha mégoly kívánatosnak álcázott is, és bárki emberfia legyen is az elkövető. – *Bizonyságtételek*, 5. kötet, 146. old.

Bálám egykor jó ember volt és Isten prófétája. Később azonban elhagyta hitét, és a mohóság, kapzsiság uralkodott el rajta, de mégis a Magasságos szolgájának vallotta magát. Nem voltak előtte ismeretlenek Istennek azok a cselekedetei, amiket Izrael érdekében vitt véghez. Mikor a követek közölték vele a megbízást, jól tudta, hogy kötelessége szerint azonnal vissza kellene utasítania Bálák ajándékait, a jutalmat a követekkel együtt azonnal el kellene küldenie. Bálám azonban vakmerően játszani kezdett a kísértéssel. (...)

Így sokakat rávesz arra, hogy vakmerően térjenek le a szigorú becsületesség és tisztesség ösvényéről. Egy hibás lépés megkönnyíti a második hibás lépés megtételét, és így egyre merészebbekké válnak. A legszörnyűbb dolgokat is már meg merik tenni, ha egyszer a fősვნység és a hatalomvágy uralma alá adták magukat. Sokan azzal áltatják magukat, hogy egy időre letérhetnek a becsületesség útjáról valamiféle világi előny érdekében, és majd akkor változtatják meg viselkedésüket, amikor nekik tetszik. Ők belekeverednek Sátán hálójába, és ebből a hálóból nagyon ritkán tudnak csak kiszabadulni. – *Pátriárkák és próféták*, 439–440. old.

Június 9., péntek – További tanulmányozásra

A nagy küzdelem: „Újkori ébredések” című fejezet.